

مقایسه طبقه بندی نوع زمین در آیین نامه های ساختمانی ایران و اروپا و اثرات آن بر طیف های طراحی (مطالعه موردی شهر بم)

سعید هاشمی طباطبایی*^۱ اشکان محمدی^۲

پذیرش مقاله : ۸۹/۳/۵

دریافت مقاله : ۸۸/۷/۱۳

چکیده:

تعیین واکنش دقیق ساختمان در برابر حداکثر شتاب زمین و اثر ساختمانی به منظور کاهش خطر لرزه ای امری ضروری است. اثرات ساختمانی، نقش اساسی را در تخریب ساختمان ها ایفا می نماید. بر اساس آیین نامه های طراحی ساختمان ها در برابر زلزله، نیروی جانبی وارد بر یک سازه، تابعی از طبقه بندی نوع زمین می باشد. طبقه بندی انواع زمین، عمدتاً تابع شرایط زمین شناسی، و ژئوتکنیکی بوده و بر اساس آزمون های آزمایشگاهی و صحرایی تعیین می شود. در این راستا مطالعات ژئوسیسیمیک، بر مبنای میانگین سرعت امواج برشی تا عمق ۳۰ متری از سطح زمین، از اهمیت خاصی برخوردار است. ضخامت، سرعت و توالی لایه ها، به ویژه استقرار یک لایه آبرفتی کم سرعت بر روی یک لایه پرسرعت، تأثیرات قابل توجهی بر طیف های طراحی دارد. در آیین نامه اروپا، هنگامی که یک لایه آبرفتی کم سرعت بر روی یک لایه پرسرعت با شرایط خاص قرار بگیرد، از این نوع زمین به عنوان زمین نوع E یاد می شود. در این مقاله، ضمن بررسی خاک نوع E آیین نامه اروپا و تأثیر آن در طیف طرح، میزان سازگاری طیف های طراحی حاصل از یک مطالعه موردی (ریزپهنه بندی لرزه ای شهر بم) با طیف های به دست آمده بر اساس خاک نوع E آیین نامه اروپا و آیین نامه طراحی ساختمان ها در برابر زلزله (استاندارد ۲۸۰۰)، نشان داده می شود. نتایج نشان می دهد، بدون در نظر گرفتن ضوابط زمین نوع E، ساختمانی در زمین نوع B (آیین نامه اروپا) یا I (استاندارد ۲۸۰۰) قرار می گیرد. طیف های طراحی حاصل از مطالعات شهر بم، تطابق خوبی با طیف های حاصل از آیین نامه اروپا بر اساس زمین نوع E نشان می دهد و با طیف های طراحی بر اساس زمین نوع B یا I سازگار نیست. در این راستا اختصاص طبقه ای به زمین هایی که در آن یک لایه آبرفت سست بر روی یک لایه سخت قرار دارد اجتناب ناپذیر می باشد.

کلید واژه ها: طبقه بندی زمین، اثر ساختمانی، ریزپهنه بندی لرزه ای، آیین نامه اروپا، استاندارد ۲۸۰۰

۱- هیات علمی مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن htabatabaei@bhrc.ac.ir

۲- کارشناس ارشد مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن a.mohammadi@bhrc.ac.ir

* مسئول مکاتبات

مقدمه

افزایش قابل توجه میزان شتاب طیفی^۵ در مقابل ثابت ماندن زمان تناوب^۶ محدوده شتاب ثابت طیف طرح نسبت به طیف طرح زمین های نوع A و B می باشد. در یک مطالعه موردی در شهر بم بر اساس آیین نامه اروپا نشان داده شد که بخش وسیعی از شمال و شمال شرق این شهر از نوع زمین های نوع E می باشد، در حالی که بر اساس استاندارد ۲۸۰۰ (کمیته دائمی بازنگری آیین نامه طراحی ساختمان ها در برابر زلزله، ۱۳۸۴)، زمین این شهر در نوع I طبقه بندی می گردد. در صورتی که ضوابط خاک نوع E در طبقه بندی نوع زمین لحاظ نگردد، بر مبنای آیین نامه اروپا، زمین این محدوده از نوع B می باشد.

طبقه بندی خاک در آیین نامه اروپا و ایران و طیف های طراحی

در این بخش طبقه بندی نوع زمین در آیین نامه اروپا و استاندارد ۲۸۰۰ و اثرات آن ها بر طیف های طراحی و ملاحظات آن ها با نگاهی ویژه به زمین نوع E در آیین نامه اروپا مورد بررسی و مقایسه قرار گرفته است.

آیین نامه اروپا

در این آیین نامه طبقه بندی خاک بر اساس توصیف لایه بندی خاک و میانگین یکی از سه پارامتر سرعت موج برشی، عدد نفوذ استاندارد و مقاومت برشی زهکشی نشده از سطح تا عمق ۳۰ متری زمین صورت می گیرد (جدول ۱). زمین نوع E، زمینی است که در آن یک آبرفت سست بر روی یک لایه سخت استقرار یافته است. در این نوع زمین با وجود آن که ممکن است متوسط سرعت موج برشی، نمایانگر زمین نوع A یا B باشد اما با توجه به ضخامت و سرعت لایه ها (استقرار یک لایه سست بر روی لایه سخت)، زمین در نوع E گروه بندی می شود. اهمیت زمین نوع E ناشی از افزایش قابل توجه میزان شتاب طیفی در

در سال های اخیر با پیشرفت چشم گیر دانش دینامیک خاک همراه با توسعه دیگر علوم در حوزه های زلزله شناسی و مهندسی زلزله، امکان تحلیل پاسخ زمین نسبت به زلزله های محتمل فراهم شده است. هدف از تحلیل پاسخ ساختگاه^۲، طراحی اصولی تر سازه ها و به تبع آن تامین ایمنی مورد نیاز برای ساکنین یا بهره وری بیش تر می باشد. یکی از ارکان اصلی تحلیل پاسخ ساختگاه، شناسایی خصوصیات دینامیکی لایه های تشکیل دهنده ساختگاه می باشد. آیین نامه ها به منظور کاربردی کردن تحقیقات و سهولت انجام محاسبات با تحلیل پاسخ ساختگاه نسبت به انواع مختلف زمین، تمهیداتی برای در نظر گرفتن این اثرات ارائه نموده اند. در آیین نامه ها، بر اساس پارامترهای مکانیکی و دینامیکی خاک، اقدام به طبقه بندی انواع زمین^۳ گردیده است. آیین نامه های معتبری همانند آیین نامه اروپا^۴ (CEN, 2004) و آمریکا (ICC, 2006)، با طبقه بندی انواع زمین بر اساس عوامل مختلف و اعمال تأثیر آن ها در طیف های طراحی، در جهت نیل به اهداف یاد شده گام برداشته اند. در این دو آیین نامه، علاوه بر زمین های متعارف، رده هایی برای زمین های سست و دارای شرایط خاص نظیر روانگرایی، رمبندگی در نظر گرفته شده است. اما آنچه در این زمینه در آیین نامه اروپا حائز اهمیت است، طبقه بندی زمینی است که در آن یک آبرفت سست بر روی یک لایه سخت استقرار یافته است. مبنای این طبقه بندی بر اساس میانگین سرعت امواج برشی می باشد. این نوع زمین دارای لایه سطحی با سرعت موج برشی گروه های C (۱۸۰ تا ۳۶۰ متر بر ثانیه) یا D (کمتر از ۱۸۰ متر بر ثانیه) و ضخامت بین ۵ تا ۲۰ متر که روی لایه سخت تری با سرعت موج برشی بیش از ۸۰۰ متر بر ثانیه قرار گرفته است. در این نوع زمین ها با وجود آن که ممکن است متوسط سرعت موج برشی، نمایانگر زمین نوع A یا B باشد، اما با توجه به ضخامت و سرعت لایه ها، زمین در نوع E گروه بندی می شود. اهمیت زمین نوع E ناشی از

². Site response analysis

³. Soil classification

⁴. Euro code

⁵. Spectral acceleration

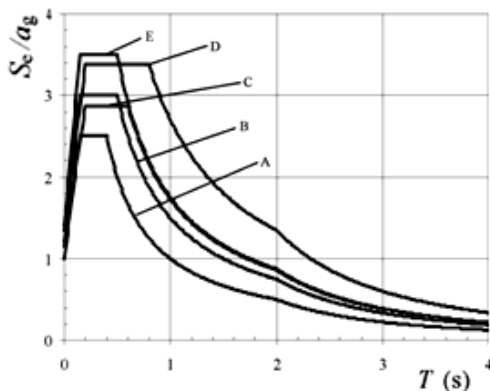
⁶. Period

اساس بزرگای زلزله در دو نوع مجزا ارائه می‌شود. نوع ۱ مختص زلزله‌های با بزرگای بیش از ۵/۵ و نوع ۲ برای زلزله‌های با بزرگای کمتر از ۵/۵ در نظر گرفته شده است.

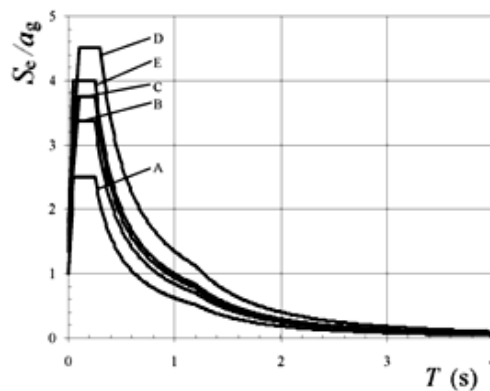
مقابل ثابت ماندن زمان تناوب محدوده شتاب ثابت طیف طرح نسبت به طیف طرح زمین‌های نوع A و B می‌باشد. در شکل ۱ طیف‌های طراحی معرفی شده در آیین‌نامه اروپا مشاهده می‌شود. طیف‌های طراحی در این آیین‌نامه بر

جدول ۱. طبقه‌بندی زمین بر اساس آیین‌نامه اروپا (CEN, 2004)

رده ساخگاه	شرح لایه های خاک	پارامترها		
		سرعت موج برشی، $m/s \bar{v}_s$	عدد نفوذ استاندارد، \bar{N} (blows/30cm)	مقاومت برشی زهکشی نشده، (kPa) C_u
A	سنگ یا سایر سازندهای زمین‌شناسی شبه سنگ و شامل حداکثر ۵ متر مصالح ضعیف‌تر در سطح	> 800	----	----
B	نهشته‌های ماسه‌ای بسیار متراکم و شن یا رس خیلی سخت با ضخامت حداقل چند ده متر که با افزایش عمق خواص مکانیکی آن بهتر می‌شود.	$800 - 360$	> 50	> 250
C	نهشته‌های عمیق ماسه متراکم یا نیمه متراکم، شن یا رس سخت با ضخامت چند ده متر تا صدها متر	$360 - 180$	$50 - 15$	$250 - 70$
D	نهشته‌های سست تا متوسط خاک‌های غیر چسبنده (با یا بدون برخی لایه‌های چسبنده) یا خاک‌های نرم تا سخت با چسبندگی غالب	< 180	< 15	< 70
E	پروفیل خاک با لایه سطحی دارای سرعت موج برشی رده‌های C یا D و ضخامت بین ۵ و ۲۰ متر که روی لایه سخت‌تری با $\bar{v}_s > 800 m/s$ قرار گرفته است.			
S ₁	نهشته‌های متشکل و یا شامل یک لایه خاک با حداقل ۱۰ متر ضخامت از رس / سیلت نرم با $PI > 60$ و درصد رطوبت بالا	< 100	---	$20 - 10$
S ₂	نهشته‌های با قابلیت روانگرایی، رس‌های حساس و یا هر نوع خاکی که در گروه‌های قبلی A-E و S ₁ دسته بندی نشوند			

نوع ۱: $M_S > 5.5$

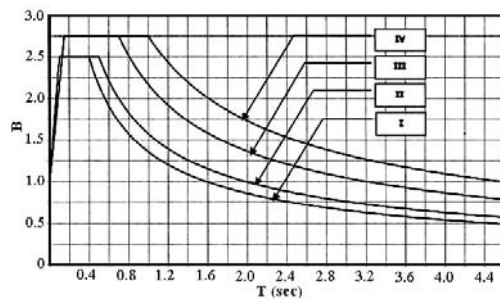

نوع ۲: $M_S < 5.5$

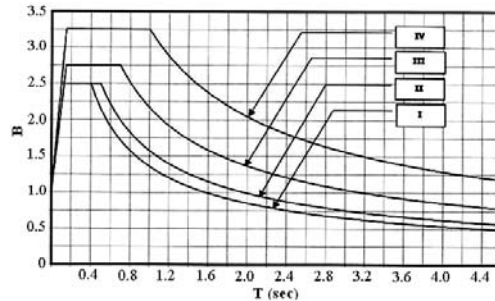
شکل ۱. طیف‌های طراحی برای زمین‌های نوع A تا E در آیین‌نامه اروپا (CEN, 2004)

جدول ۲. طبقه بندی زمین بر اساس استاندارد ۲۸۰۰
(کمیته دائمی بازنگری آیین نامه طراحی ساختمان ها در برابر زلزله، ۱۳۸۴)

نوع زمین	مواد متشکله ساختگاه	حدود تقریبی \bar{V}_s (متر بر ثانیه)
I	الف - سنگ های آذرین (دارای بافت درشت و ریزدانه)، سنگ های رسوبی سخت و بسیار مقاوم و سنگ های دگرگونی توده ای (گنایس ها - سنگ های متبلور سلیکاته) طبقات کنگلومرایی ب- خاک های سخت (شن و ماسه متراکم، رس بسیار سخت) با ضخامت کم تر از ۳۰ متر از روی بستر سنگی	بیشتر از ۷۵۰ $375 \leq \bar{V}_s \leq 750$
II	الف- سنگ های آذرین سست (مانند توف)، سنگ های سست رسوبی، سنگ های دگرگونی متورق و به طور کلی سنگ هایی که بر اثر هوازدگی (تجزیه و تخریب) سست شده اند. ب- خاک های سخت (شن و ماسه متراکم، رس بسیار سخت) با ضخامت بیش تر از ۳۰ متر	$375 \leq \bar{V}_s \leq 750$
III	الف - سنگ های متلاشی شده بر اثر هوازدگی ب - خاک های با تراکم متوسط، طبقات شن و ماسه با پیوند متوسط بین دانه ای و رس با سختی متوسط	$175 \leq \bar{V}_s \leq 375$
IV	الف- نهشته های نرم با رطوبت زیاد بر اثر بالابودن سطح آب زیرزمینی ب - هرگونه پروفیل خاک ک شامل حداقل ۶ متر خاک رس با اندیس خمیری بیش تر از ۲۰ درصد رطوبت بیش تر از ۴۰ باشد.	کمتر از ۱۷۵

ب- خطر نسبی زیاد و خیلی زیاد

الف- خطر نسبی کم و متوسط

شکل ۲. ضرایب بازتاب برای زمین های نوع I تا IV در استاندارد ۲۸۰۰
(کمیته دائمی بازنگری آیین نامه طراحی ساختمان ها در برابر زلزله، ۱۳۸۴)

آیین نامه ایران

در استاندارد ۲۸۰۰ چهار گروه زمین ارائه می شود که تقریباً معادل گروه های A، B، C و D آیین نامه اروپا می باشد. ضوابط طبقه بندی چهار گروه یاد شده در جدول ۲ ارائه شده است. در این آیین نامه، زمینی که معادل زمین نوع E در آیین نامه اروپا باشد، وجود ندارد.

در استاندارد ۲۸۰۰ برای هر چهار نوع زمین در دو پهنه با خطر کم تا متوسط و زیاد تا خیلی زیاد، نمودار ضرایب بازتاب^V ارائه شده است. این ضرایب بازتاب در شکل ۲ نشان داده شده است.

مروری بر ریزپهنه بندی لرزه ای شهر بم

در شهر بم، زمین لرزه ای ویرانگر با بزرگای گشتاوری ۶/۶ در مقیاس ریشتر، همراه با گسلش سطحی در ۵ دی ماه ۱۳۸۲ رخ داد. پس از این زلزله، به منظور شناسایی مخاطرات زلزله و اثرات ساختگاه در این شهر، مطالعاتی جامع در این شهر با هدف انعکاس نتایج در آیین نامه و پیش گیری از ویران شدن شهرها در زلزله های آتی، صورت گرفت. در این مقاله به صورت خلاصه به این مطالعات و نتایج آن ها در محدوده ای که زمین آن از نوع زمین E آیین نامه اروپا می باشد، اشاره می شود (هاشمی طباطبایی و همکاران، ۱۳۸۵).

مطالعات تحلیل خطر

در این مطالعات تحلیل خطر^۸ بر اساس نرخ جنبش گسله‌ها واقع در شعاع ۲۰۰ کیلومتری پیرامون بم انجام گرفته است. در تحلیل خطر به روش احتمالاتی^۹، این گسله‌ها با ترکیبی از داده‌های GPS (Jackson et al., 2006)، زمین ریخت‌شناسی^{۱۰} و تعیین سن نمونه‌ها به روش سن‌یابی ترمولومینسانس نوری و تبدیل آن‌ها به نرخ گشتاور لرزه‌ای و محاسبه ضرایب گوتنبرگ و ریشتر مورد مطالعه قرار گرفتند.

مطالعات ژئوسیسیمیک^{۱۱}

در شهر بم مطالعات ژئوسیسیمیک، بر اساس اندازه‌گیری‌ها به روش انکساری^{۱۲}، امواج برشی و تراکمی در ۸۰ پروفیل و عملیات لرزه نگاری درون چاهی^{۱۳} در پانزده گمانه انجام گردید (Signanini and Torrese, 2004; Japan road association, 2002). بر اساس نتایج حاصله مقادیر پارامترهای سرعت، ضخامت و ضرایب دینامیکی لایه‌ها تعیین و میانگین سرعت امواج برشی تا عمق ۳۰ متر محاسبه گردید. مطابق آیین‌نامه اروپا تعیین خاک نوع E به وسیله ضخامت و سرعت موج برشی لایه‌ها صورت می‌گیرد. بر این اساس، ۲۸ نقطه از مطالعات ژئوسیسیمیک انجام شده، مطابق با زمین نوع E می‌باشد. محدوده این نقاط در سیمای کلی شهر در شکل ۳ نشان داده شده است. این محدوده در قسمت شمال و شمال‌شرق شهر واقع شده است. بر اساس مطالعات ژئوسیسیمیک، در عمده مناطق شهر سه لایه مجزا مشخص گردید، اما در محدوده مشخص شده در شکل ۳، صرفاً ۲ لایه شناسایی گردید. لذا، یک لایه کم سرعت بر روی لایه‌ای پر سرعت قرار گرفته است. ضخامت لایه اول در شکل ۴- الف ارائه شده است. همانطور که در این شکل ملاحظه می‌شود، لایه اول غالباً ۶۳ تا ۱۰ متر ضخامت دارد و در برخی نقاط این ضخامت تا

۱۸/۵ متر افزایش می‌یابد. سرعت موج برشی در لایه ۱ و ۲ به ترتیب در اشکال ۴-ب و ۴-ج ارائه شده است. سرعت موج برشی در لایه اول از ۱۸۵ تا ۳۶۰ متر بر ثانیه و در لایه دوم از ۱۰۴۵ تا ۱۶۷۰ متر بر ثانیه متغیر می‌باشد. سرعت متوسط موج برشی تا عمق ۳۰ متر، در این محدوده از ۴۳۷ تا ۶۸۷ متر بر ثانیه متغیر می‌باشد (شکل ۴-د). بر مبنای آیین‌نامه اروپا، زمین این محدوده بر اساس ضخامت لایه‌ها و سرعت موج برشی در آن‌ها، از نوع زمین E می‌باشد. لیکن بدون اعمال این ضوابط زمین محدوده مذکور، بر مبنای آیین‌نامه اروپا از نوع B می‌باشد. از آنجایی که سنگ بستر لرزه‌ای کم‌تر از ۳۰ متر عمق دارد و متوسط سرعت موج برشی ۴۳۷ تا ۶۸۷ متر بر ثانیه اندازه‌گیری شده است، بر مبنای استاندارد ۲۸۰۰، زمین این محدوده در نوع زمین I طبقه‌بندی می‌گردد.

مطالعات ژئوتکنیک و تحلیل پاسخ زمین

به منظور تحلیل پاسخ ساختگاه، ویژگی‌های ژئوتکنیکی ساختگاه باید مورد شناسایی قرار گیرد (Connecticut department of transportation, 2005). در بررسی‌های ژئوتکنیکی^{۱۴} در مجموع ۱۷ نقطه در قالب حفاری‌های ماشینی به صورت خشک و با کرگیری پیوسته، آزمایش‌های برجا و آزمایشگاهی انجام گردید. به منظور هم‌بستگی دقیق لایه‌های زیرسطحی با روش آماری فاصله معکوس وزنی^{۱۵}، تعداد ۵۷ گمانه با استفاده از سرعت V_s مربوط به آزمایش‌های درون گمانه‌ای و انکساری شبیه‌سازی گردیدند (Hashemi Tabatabaei et al. 2009). تعیین مشخصات ژئوتکنیکی لایه‌های سطحی شهر با استفاده از اطلاعات گمانه‌های حفاری شده و شبیه‌سازی شده (در مجموع ۵۷ نقطه) و ایده‌آل‌سازی پروفیل‌های خاک آن‌ها و منحنی‌های رفتاری موجود انجام گردید. تحلیل پاسخ ساختگاه با استفاده از روش تحلیل یک بعدی خطی معادل و اعمال ۷ زوج شتاب‌نگاشت در محل گمانه‌های اصلی و شبیه‌سازی شده، صورت گرفت. از مجموع ۵۷ نقطه‌ای که در آن‌ها تحلیل پاسخ ساختگاه در آن‌ها انجام شد، ۲۴ نقطه در محدوده منطبق بر مشخصات زمین‌های نوع E، قرار دارد.

⁸. Hazard analysis

⁹. Probabilistic

¹⁰. Geomorphology

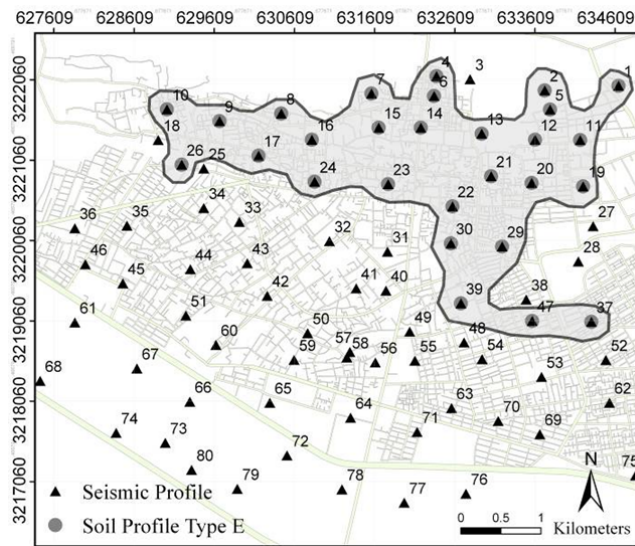
¹¹. Geoseismic

¹². Refraction

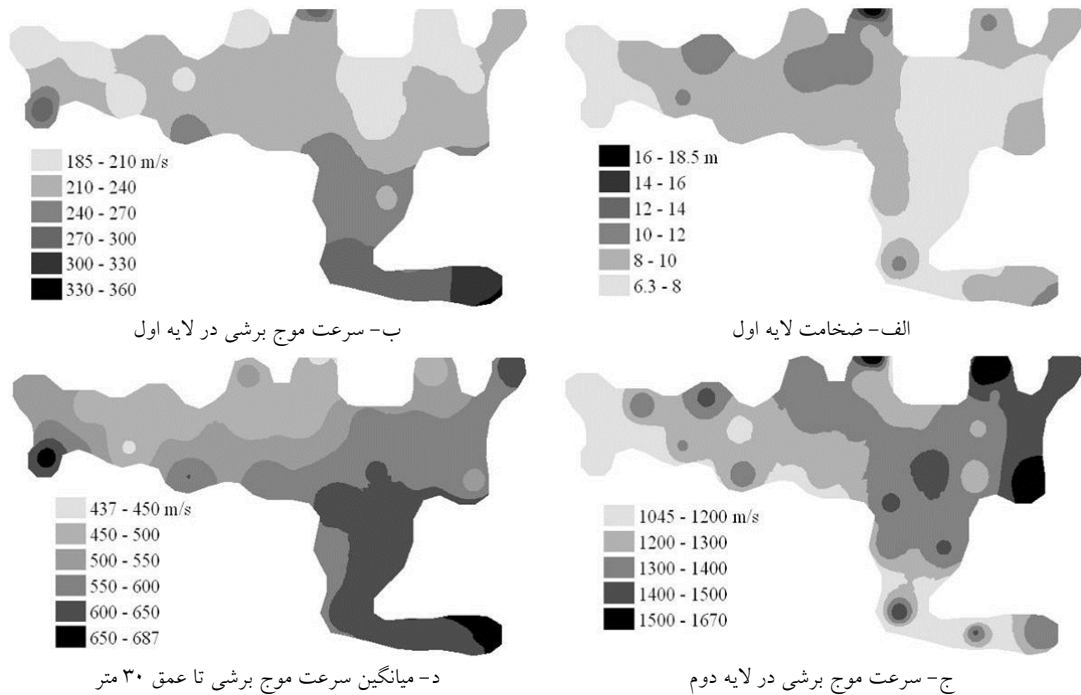
¹³. Down hole

¹⁴. Geotechnical investigation

¹⁵. IDW

شکل ۳. موقعیت پروفیل‌های لرزه‌ای به روش انکساری و محدوده زمین نوع E در شهر بم

شکل ۴. سرعت موج برشی در لایه اول و میانگین سرعت امواج برشی در محدوده زمین نوع E

استاندارد در آیین‌نامه‌های طراحی معتبر دنیا می‌باشد. (ICBO, 1997; ICC 2006 and BSSC, 2000) بر اساس مدل طیف طرح انتخاب شده، پارامترهای طیف‌های طراحی در هر نقطه از شهر در نقشه‌های مختلف ارزیابی گردید. به منظور سهولت دستیابی به طیف‌های طراحی،

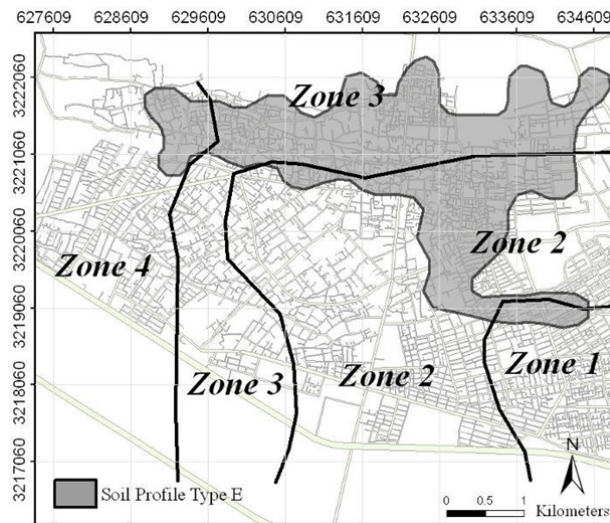
طیف‌های طراحی بر مبنای مطالعات

ریزپهنه‌بندی لرزه‌ای شهر بم

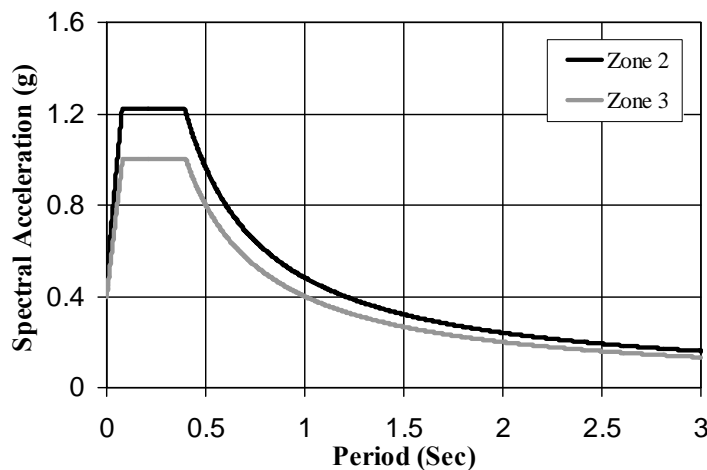
در این مطالعات به منظور تعیین طیف طرح استاندارد از روش معرفی شده در دستورالعمل ATC-03-6 (ATC, 1978) استفاده شده است. این روش مبنای تهیه طیف

نواحی در شکل ۵ ارائه شده است. همان‌طور که در این شکل ملاحظه می‌گردد غالب محدوده زمین نوع E در دو ناحیه ۲ و ۳ قرار دارد. طیف‌های طراحی نواحی ۲ و ۳ در شکل ۶ نشان داده شده است. لازم به ذکر است این طیف‌ها معادل حاصل ضرب نسبت شتاب مبنای طرح در ضریب بازتاب ساختمان در هر زمان تناوب می‌باشد.

شهر بم بر اساس بیشینه شتاب موثر حاصل از طیف‌های پاسخ برای دوره بازگشت ۴۷۵ سال، به چهار ناحیه تقسیم‌بندی و برای هر کدام از این نواحی، طیف طراحی واحدی ارائه گردیده است. مرز بندی این نواحی بر اساس اثر همزمان نوع زمین و شتاب در سنگ بستر انجام شده است. لذا این ناحیه‌بندی علاوه بر اثرات ساختمانی به توان لرزه‌زایی منطقه نیز بستگی دارد. محدوده هر کدام از این

شکل ۵. نواحی چهارگانه و محدوده زمین نوع E در شهر بم

شکل ۶. طیف‌های طراحی نواحی ۲ و ۳ بر اساس مطالعات ریزپهنه‌بندی لرزه‌ای در شهر بم

قرار دارد. در این پهنه، شتاب مبنای طرح در استاندارد ۲۸۰۰، $0.3g$ برآورد گردیده است. با ضرب کردن این مقدار در طیف‌های استاندارد ۲۸۰۰ و آیین‌نامه اروپا می‌توان زمینه‌ای را برای مقایسه طیف‌های طراحی این دو آیین‌نامه و

طیف طرح بر مبنای آیین‌نامه‌های اروپا و ایران

برای شهر بم

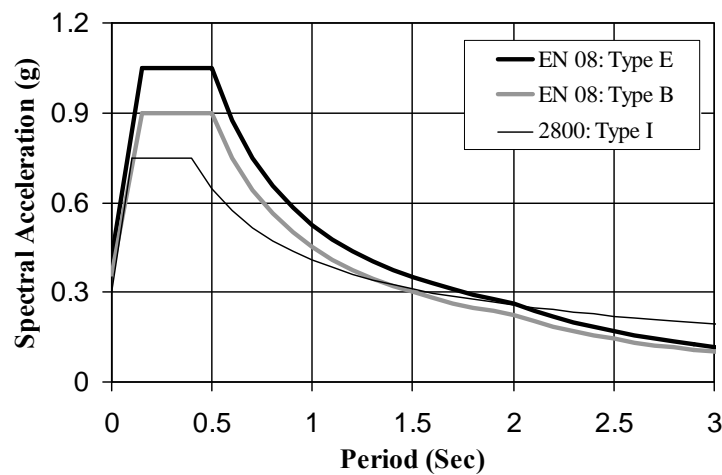
بر اساس استاندارد ۲۸۰۰، شهر بم در پهنه باخطر نسبی زیاد

گردیده است.

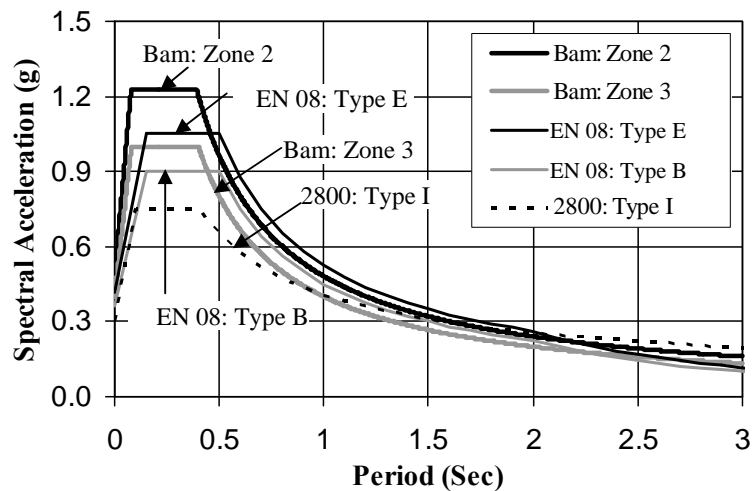
مقایسه طیف‌های طراحی

در شکل ۸ طیف‌های طراحی نواحی ۲ و ۳ بر مبنای مطالعات ریزپهنه‌بندی لرزه‌ای شهر بم همراه با طیف‌های طراحی بر مبنای آیین‌نامه اروپا برای زمین‌های نوع B و E برای طیف نوع ۱ و هم‌چنین طیف طراحی بر مبنای استاندارد ۲۸۰۰ برای زمین‌های نوع I نیز ترسیم گردیده است. در جدول (مقادیر حداکثر شتاب طیفی و محدوده زمان تناوب آن برای طیف‌های زمین‌های نوع B و E آیین‌نامه اروپا، زمین نوع I استاندارد ۲۸۰۰ و نواحی ۲ و ۳ ریزپهنه‌بندی لرزه‌ای، ارائه شده است.

طیف‌های حاصل از مطالعات ریزپهنه‌بندی لرزه‌ای شهر بم، فراهم نمود. طیف‌های طراحی آیین‌نامه اروپا بر اساس بزرگای زلزله، دو نوع بوده و طیف‌های نوع ۱ مختص زلزله‌های با بزرگای بیش از ۵/۵ و نوع ۲ برای زلزله‌های با بزرگای کم‌تر از ۵/۵ می‌باشد. از آنجایی که زلزله‌های شهر بم بر اساس مطالعات تحلیل خطر زلزله به روش احتمالاتی بیش از ۵/۵ برآورد شده است و زلزله مهیبی که با بزرگای ۶/۶ در آن رخ داده است، طیف‌های طراحی از نوع ۱ در نظر گرفته شده است. در شکل ۷ طیف‌های طراحی بر مبنای آیین‌نامه اروپا برای زمین‌های نوع B و E برای طیف نوع ۱ ارائه شده است. در این شکل طیف طراحی بر مبنای استاندارد ۲۸۰۰ برای زمین‌های نوع I نیز ترسیم

شکل ۷. طیف‌های طراحی بر اساس آیین‌نامه اروپا و استاندارد ۲۸۰۰ برای شهر بم

شکل ۸. مقایسه طیف‌های طراحی بر اساس آیین‌نامه اروپا، استاندارد ۲۸۰۰ و مطالعات ریزپهنه‌بندی لرزه‌ای برای شهر بم

جدول ۳. مقایسه پارامترهای طیف زمین‌های نوع B و E آیین‌نامه اروپا،

زمین نوع I استاندارد ۲۸۰۰ و نواحی ۲ و ۳ ریزپهنه‌بندی لرزه‌ای شهر بم

طیف مبنا	حداکثر شتاب طیفی (g)	محدوده زمان تناوب حداکثر شتاب طیفی	
		ابتدا (sec)	انتهای (sec)
آیین‌نامه اروپا: زمین نوع E	۱/۰۵	۰/۱۵	۰/۵
بم: ناحیه ۲	۱/۲۲۵	۰/۰۷۸	۰/۳۹۳
بم: ناحیه ۳	۱/۰۰	۰/۰۸	۰/۴
آیین‌نامه اروپا: زمین نوع B	۰/۹	۰/۱۵	۰/۵
استاندارد ۲۸۰۰: زمین نوع I	۰/۷۵	۰/۱	۰/۴

افزایش قابل توجه میزان شتاب طیفی در مقابل ثابت ماندن پیروید محدوده شتاب ثابت طیف طرح نسبت به طیف طرح زمین‌های نوع A و B می‌باشد. در یک مطالعه موردی در شهر بم، بر اساس آیین‌نامه اروپا بخش وسیعی از شمال و شمال شرق این شهر، از نوع زمین E می‌باشد. در حالی‌که بر اساس استاندارد ۲۸۰۰، زمین این شهر در زمین‌های نوع I قرار می‌گیرد. طیف‌های طراحی حاصل از مطالعات ریزپهنه‌بندی لرزه‌ای شهر بم در مقایسه با طیف‌های طراحی بر مبنای آیین‌نامه اروپا برای زمین‌های نوع E تطابق معناداری را نسبت به طیف طراحی زمین نوع B بر اساس آیین‌نامه اروپا نشان می‌دهد. این مطلب نیز در مقایسه با طیف طراحی بر مبنای استاندارد ۲۸۰۰ برای زمین‌های نوع I، ملاحظه می‌گردد که نشان دهنده تأثیر زمین‌های نوع E در طیف‌های طراحی می‌باشد.

مطالعات ریزپهنه‌بندی لرزه‌ای فارغ از نوع استقرار لایه‌های خاک و خصوصیات آن‌ها می‌تواند، اثرات ساختگاه را در طیف‌های طراحی، نشان دهد. با توجه به این‌که مطالعات ریزپهنه‌بندی لرزه‌ای به دلیل هزینه بالا در موارد کمی صورت می‌گیرد و تعیین اثرات ساختگاه محدود به طبقه‌بندی نوع زمین در آیین‌نامه‌ها و اندازه‌گیری سرعت امواج برشی می‌گردد، لذا لازم است شرایط زمین‌های خاص در مطالعات لحاظ شود. در ساختگاهی که در آن شرایط زمین نوع E بر اساس مطالعات ژئوسیسیمیک، احراز گردد، باید افزایش ضریب بازتاب در طیف‌های طراحی به نحو مناسبی برآورد گردد.

حداکثر شتاب طیفی برای زمین نوع E بر مبنای آیین‌نامه اروپا، g ۱/۰۵ در محدوده زمان تناوب ۰/۱۵ تا ۰/۵ ثانیه بوده و بر مبنای مطالعات ریزپهنه‌بندی لرزه‌ای در نواحی ۲ و ۳ به ترتیب g ۱/۲۲۵ (در محدوده زمان تناوب ۰/۰۷۸ تا ۰/۳۹۳ ثانیه) و g ۱/۰۰ (در محدوده زمان تناوب ۰/۰۷۸ تا ۰/۳۹۳ ثانیه) می‌باشد. در حالیکه حداکثر شتاب طیفی برای زمین نوع B بر مبنای آیین‌نامه اروپا، g ۰/۹ در محدوده زمان تناوب ۰/۱۵ تا ۰/۵ ثانیه بوده و بر مبنای استاندارد ۲۸۰۰، g ۰/۷۵ در محدوده زمان تناوب ۰/۱ تا ۰/۴ ثانیه می‌باشد. همان‌گونه که ملاحظه می‌شود، طیف حاصل از مطالعات ریزپهنه‌بندی لرزه‌ای، تطابق مناسبی با طیف طراحی زمین نوع E بر مبنای آیین‌نامه اروپا دارد. طیف یاد شده اختلاف بیش‌تری نسبت به طیف طراحی زمین نوع B بر مبنای آیین‌نامه اروپا و مخصوصاً نسبت به طیف طراحی بر مبنای استاندارد ۲۸۰۰ برای زمین‌های نوع I دارد. این موضوع بیان‌گر تأثیر زمین با خصوصیات زمین نوع E در طیف‌های طراحی بوده و موجب افزایش شتاب‌های طیفی با ثابت ماندن تقریبی محدوده زمان تناوب نسبت به زمین‌های نوع A و B می‌باشد.

جمع‌بندی

بررسی اثرات ساختگاهی مستلزم شناسایی خصوصیات دینامیکی لایه‌های تشکیل دهنده ساختگاه می‌باشد. زمین‌های دارای شرایط خاص در آیین‌نامه اروپا در گروه ویژه نوع E قرار گرفته است. اهمیت این نوع زمین ناشی از

منابع

- کمیته دائمی بازنگری آیین نامه طراحی ساختمان ها در برابر زلزله (۱۳۸۴) آئین نامه طراحی ساختمان ها در برابر زلزله، استاندارد ۸۴-۲۸۰۰، ویرایش سوم، مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن.
- هاشمی طباطبایی، و همکاران (۱۳۸۵) مطالعات لرزه خیزی، ژئوتکنیک و ژئوتکنیک لرزه ای شهر بم، مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن.
- ATC (1978) Tentative Provisions for the Development of Seismic Regulations for Buildings, ATC Publication ATC 3-06, Applied Technology Council, NBS Special Publication 510, NSF Publication 78-8, U.S. Government Printing Office, Washington, DC.
- BSSC (2000) NEHRP (National Earthquake Hazards Reduction Program) Recommended Provisions for the Development of Seismic Regulations for New Buildings (and Other Structures from 1997), Building Seismic Safety Council, Washington, DC.
- CEN (2004) BS EN 1998 -1: 2004: Eurocode 8: Design of structures for earthquake resistance - Part 1: General rules, seismic actions and rules for buildings, European Committee for Standardization. ISBN: 0580458725.
- Connecticut department of transportation (2005) Geotechnical engineering manual, Connecticut department of transportation geotechnical engineering manual.
- ICBO (1997) UBC (Uniform Building Code), International conference of building officials.
- ICC (2006) IBC (International Building Code), International Code Council, Falls Church.
- Jackson, J., Bouchon, M., Fielding, E., Funning, G., Ghorashi, M., Hatzfeld, D., Nazari, H., Parsons, B., Priestley, K., Talebian, M., Tatar, M., Walker, R. and Wright, T. (2006) Seismotectonic, rupture process, and earthquake-hazard aspects of the 2003 December 26 Bam, Iran, earthquake, Geophys. J. Int.
- Japan road association, Specification of High way Bridge (2002) part V seismic Design p.28.
- Signanini, p. and Torrese, P. (2004) Application of high resolution shear face seismic methods to a geotechnical problem.
- Hashemi Tabatabaei, S., Salamat, A.S., Ghalandarszadeh, A., Riahi, M.A., Beitollahi, A., Talebian, M. (2009) Preparation of engineering geological maps of bam city using geophysical and geotechnical approach, Journal of earthquake engineering, Under press.